

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň JUDr. Petry Kamínkové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobce: JUDr. P. K., X
bytem X

proti
žalované: Česká advokátní komora, IČ 66000777
sídlem Národní třída 118/16, 110 00 Praha 1

o **žalobě proti rozhodnutí** odvolacího kárného senátu odvolací kárné komise České advokátní komory ze dne 7. 11. 2019, sp. zn. K 119/2017,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí odvolacího kárného senátu odvolací kárné komise žalované (dále jen „odvolací kárný senát“) ze dne 7. 11. 2019, sp. zn. K 119/2017 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí kárného senátu kárné komise (dále jen „kárný senát“) ze dne 5. 12. 2018, sp. zn. K 119/2017 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným, že se coby advokát dopustil kárného provinění tím, že poté, co dne 5. 1. 2015 uzavřel s manželi D. B. a J. B. smlouvu o poskytování právních služeb, jejímž předmětem bylo jejich zastupování v insolvenčním řízení vedeném u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. X a v incidenčních sporech, své klienty nejméně do prosince 2015 neinformoval o průběhu insolvenčního řízení, zejména o prodeji nemovitostí D. B. a J. B. v katastrálním území D. mimo dražbu dne 1. 9. 2015, a neupozornil je ani na následky prodeje nemovitostí.
3. Dle závěrů kárného senátu tedy žalobce nechránil práva a oprávněné zájmy klienta a neřídil se jeho pokyny; při výkonu advokacie nejednal čestně a svědomitě a nevyužil důsledně všechny zákonné prostředky a v jejich rámci neuplatnil v zájmu klienta vše, co podle svého přesvědčení pokládá za prospěšné; při výkonu advokacie nepostupoval tak, aby nesnižoval důstojnost advokátního stavu, když za tím účelem nedodržoval pravidla profesionální etiky ukládající mu povinnost poctivým, čestným a slušným chováním přispívat k důstojnosti a vážnosti advokátního stavu; povinnost plnit převzaté závazky; povinnost klienta řádně informovat, jak vyřizování jeho věci postupuje, a poskytovat mu včas vysvětlení a podklady potřebné pro uvážení dalších příkazů, čímž porušil § 16 odst. 1 a 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o advokacii“) a § 17 zákona o advokacii ve spojení s čl. 4 odst. 1 a 9 odst. 1 usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/1997 Věstníku, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „etický kodex“). Za to bylo žalobci uloženo podle § 32 odst. 3 písm. c) zákona o advokacii kárné opatření, a to pokuta ve výši 50.000 Kč. Žalobci byla dále podle § 33a odst. 2 zákona o advokacii uložena povinnost zaplatit žalované náhradu nákladů kárného řízení ve výši 8 000 Kč.

Žaloba

4. Žalobce namítal, že oba rozhodující orgány nevzaly v potaz jeho obhajobu, spočívající v tom, že ačkoliv měl od klientů plnou moc pro celé řízení, insolvenční správce jej neinformoval o prohlídce nemovitostí, o pokynu zajištěného věřitele k prodeji, ani o samotném prodeji, a v ISIR byly tyto informace zveřejněny až dne 9. 9. 2015, tedy 8 dnů po prodeji nemovitosti. Žalobce ohledně konané prohlídky nemovitosti nekontaktovali ani klienti.
5. Pokud jde o námitky klientů ohledně kupní ceny, žalobce uvedl, že sami klienti bez jeho vědomí požádali o zpracování odborného vyjádření o ceně nemovitostí, a kupní cena zcela odpovídala tomuto odbornému vyjádření, které zpracoval realitní makléř J. V. Na to poukázal ve svém odvolání i ve vyjádření ke kárné žalobě, avšak správní orgány na ně nebraly zřetel.
6. Správní orgány si neuvědomily, že těžko může žalobce jako advokát ovlivnit jednání klientů a informovat je o něčem, co sám neví. Dne 11. 11. 2015 udělili klienti, aniž byla vypovězena z jejich strany plná moc žalobci, plnou moc nové právní zástupkyni Mgr. R. Ta podala stížnost na postup insolvenčního správce, kterou insolvenční soud odmítl. Z uvedeného vyplývá, že se žalobce nijak neprovinil proti povinnostem advokáta. Kárné opatření a jeho potvrzení odvolacím senátem žalované proto považuje za nedůvodná.

Vyjádření žalované

7. Žalovaná ve svém vyjádření navrhla žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

8. Pokud jde o obsah žalobních bodů, zdůraznila, že pouhý nesouhlas s rozhodnutím orgánu veřejné moci lze těžko považovat za důvod podání správní žaloby. Obsahem žaloby je především polemika se skutkovými závěry kárného senátu kárné komise a dále právními závěry obou kárných senátů obsaženými v jejich rozhodnutích. Žalobce v podané žalobě zcela kopíruje důvody podání opravného prostředku, které uvedl již do odvolání a nedoplňuje ničeho nového, přičemž žalovaná má za to, že se všemi těmito důvody se již odvolací kárný senát ve svém rozhodnutí vypořádal.
9. Obhajoba žalobce spočívající v tvrzení, že klienty neinformoval, protože sám nebyl informován, byla v rámci kárného řízení vyvrácena. Žalovaná poukázala na to, že advokát přebírající zmocnění k zastoupení pro celé řízení musí být v takovém řízení sám aktivní jak ve vztahu ke klientovi, tak i ve vztahu k insolvenčnímu správci. Pokud mezi ním a správcem není dostatečný komunikační kanál, který by mu umožňoval chránit práva klientů, je třeba na to nejméně upozornit insolvenční soud. Advokát se nemůže spolehnout na informace zveřejňované v insolvenčním rejstříku, tím spíše, že ze své praxe musí vědět, že ke zveřejnění nedochází vždy včas.
10. Napadené rozhodnutí ani podaná kárná žaloba neobsahují v popisu kárného skutku zpracování vyjádření o ceně, takové jednání žalobce se do řízení nepromítlo, nebylo zkoumáno ani hodnoceno a není obsahem napadeného rozhodnutí, proto jde o námitku zcela irelevantní.
11. Poučení o dalším potupu v řízení, včetně insolvenčního, je běžnou součástí práce advokáta, klientovi se musí dostat informací o tom, jak se bude věc právně vyvíjet, a to alespoň v obecné, pravděpodobnostní rovině. Pokud již je zřejmé, což zde zřejmé bylo, že součástí insolvenčního řízení bude rovněž prodej nemovitosti, byl advokát jednoznačně povinen s následky takového kroku klienty seznámit, a to aktivně, což žalobce neučinil.

Posouzení věci soudem

12. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Ve věci rozhodl soud bez nařízení jednání v intencích § 51 s. ř. s.
13. Soud vycházel z níže uvedené právní úpravy v rozhodném znění.
14. Podle § 16 odst. 1 zákona o advokacii je *„advokát povinen chránit a prosazovat práva a oprávněné zájmy klienta a řídit se jeho pokyny. Pokyny klienta však není vázán, jsou-li v rozporu s právním nebo stavovským předpisem; o tom je advokát povinen klienta přiměřeně poučit.“*
15. Podle § 16 odst. 2 zákona o advokacii je *„při výkonu advokacie advokát povinen jednat čestně a svědomitě; je povinen využívat důsledně všechny zákonné prostředky a v jejich rámci uplatnit v zájmu klienta vše, co podle svého přesvědčení pokládá za prospěšné.“*
16. Podle § 17 zákona o advokacii *„advokát postupuje při výkonu advokacie tak, aby nesnižoval důstojnost advokátního stavu; za tím účelem je zejména povinen dodržovat pravidla profesní etiky a pravidla soutěže. Pravidla profesní etiky a pravidla soutěže stanoví stavovský předpis.“*

17. Podle čl. 4 odst. 1 etického kodexu je „advokát všeobecně povinen poctivým, čestným a slušným chováním přispívat k důstojnosti a vážnosti advokátního stavu.“
18. Podle čl. 9 odst. 1 etického kodexu je advokát povinen „klienta řádně informovat jak vyřizování jeho věci postupuje a poskytovat mu včas vysvětlení a podklady potřebné pro uvážení dalších příkazů.“
19. Podle § 32 odst. 1 zákona o advokacii jsou „advokát a advokátní koncipient kárně odpovědní za kárné provinění.“
20. Podle § 32 odst. 2 zákona o advokacii je „kárným proviněním závažné nebo opětovné zaviněné porušení povinností stanovených advokátovi nebo advokátnímu koncipientovi tímto nebo zvláštním zákonem s výjimkou zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu nebo stavovským předpisem.“
21. Podle § 32 odst. 3 písm. c) zákona o advokacii lze „advokátovi za kárné provinění uložit některé z těchto kárných opatření: pokutu až do výše stonásobku minimální měsíční mzdy stanovené zvláštním právním předpisem.“
22. Soud předně uvádí, že se ztotožnil se závěry o skutkovém stavu tak, jak je vyložil kárný senát žalovaného v prvostupňovém rozhodnutí, a na které odkázal odvolací kárný senát v napadeném rozhodnutí. Postupoval proto v souladu s ustálenou judikaturou správních soudů, podle které je-li napadené správní rozhodnutí řádně odůvodněno, je přípustné, aby si krajský soud, nedochází-li k jiným závěrům, správné závěry žalovaného se souhlasnou poznámkou osvojil (viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, č. 1350/2007 Sb. NSS, nebo ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012-47). To platí tím spíše, když žalobní námitky v projednávané věci kopírují uplatněné odvolací námitky.
23. Z důkazů, které provedl kárný senát v prvostupňovém rozhodnutí a shrnul je v bodech 22, 23, 26 a 30 prvostupňového rozhodnutí, a které mají oporu rovněž v doloženém obsahu správního spisu, soud ověřil, že žalobce ode dne 5. 1. 2015 zastupoval manžele D. B. a J. B. v insolvenčním řízení vedeném u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. X. O ukončení tohoto právního zastoupení žalobce informoval telefonicky jeden ze zastoupených dne 20. 11. 2015. Dne 11. 11. 2015 udělili manželé D. B. a J. B. písemnou plnou moc k zastupování (mimo jiné) v předmětném insolvenčním řízení paní Mgr. D. R..
24. Žalobce se dne 14. 1. 2015 účastnil schůze insolvenčních věřitelů a přezkumného jednání, kterému byl přítomen také pan J. B. Od té doby žalobce nevyvíjel ve věci pro své klienty žádnou prokazatelnou aktivitu, neinformoval je nijak o průběhu insolvenčního řízení ani postup ve věci s klienty nijak nekonzultoval. Žalobce podle svého vlastního vyjádření nekomunikoval s insolvenčním správcem ani se zajištěným věřitelem Ing. J. P.
25. Dne 1. 6. 2015 požádal zajištěný věřitel Ing. J. P. přípisem datovaným dne 28. 5. 2015 o zpeněžení nemovitostí. Kupní smlouva byla insolvenčním správcem uzavřena dne 1. 9. 2015, návrh na vklad vlastnického práva ve prospěch kupujícího byl podán dne 3. 9. 2015 a veškeré informace o prodeji byly zveřejněny v insolvenčním rejstříku dne 9. 9. 2015. Žalobce v průběhu kárného řízení uvedl, že se o realizaci zpeněžení dozvěděl dne 9. 9. 2015 z insolvenčního rejstříku (bod 23 prvostupňového rozhodnutí). O této skutečnosti však své klienty neinformoval. Žalobce ani nedoložil, že by s klienty D. B. a J. B. uzavřel jakoukoliv dohodu, podle níž by tito měli sami sledovat stav záznamů v insolvenčním rejstříku a obracet se se žádostí o právní radu na žalobce (viz bod 22 prvostupňového rozhodnutí).

26. Soud se ztotožnil s žalovanou, že žalobce byl povinen insolvenční řízení sledovat a o jeho vývoji své klienty informovat, což neučinil. Tím porušil na jeho činnost kladené požadavky vymezené v § 16 odst. 1 a 2 a § 17 zákona o advokacii ve spojení s čl. 4 odst. 1 a čl. 9 odst. 1 etického kodexu, jak správně identifikovaly správní orgány ve správním řízení.
27. Na výše uvedeném nic nemění ani skutečnost, že klienti žalobce v mezidobí učinili dílčí kroky bez jeho vědomí. Byl to žalobce, kdo byl povinen chránit oprávněné zájmy klientů, tedy mj. sledovat stav insolvenčního spisu v insolvenčním rejstříku a klienty informovat o důsledcích, které pro ně tam zjištěná právní jednání či informace mohou mít, stejně jako si vyžádat pokyny od klientů o tom, jaký je jejich zájem, například zda s příslušnými právními jednáními souhlasí či zda proti nim chtějí brojit, například žalobou na určení neplatnosti zpeněžení mimo dražbu, kterou bylo možné podat do 3 měsíců od zveřejnění smlouvy v insolvenčním rejstříku (viz bod 26 prvostupňového rozhodnutí).
28. Námitka žalobce, že výše kupní ceny odpovídala odbornému vyjádření realitního makléře J. V. nemá pro projednávanou věc význam, neboť správní orgány neshledaly kárné provinění žalobce v nesprávném stanovení výše kupní ceny nemovitosti. Na porušení výše uvedených povinností nemůže otázka správnosti kupní ceny ničeho změnit.
29. Soud se proto se závěry kárného senátu žalované potvrzené odvolacím kárným senátem ztotožnil.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

30. Na základě shora uvedených skutečností soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji výrokem I. tohoto rozsudku podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
31. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Žalované pak žádné náklady v souvislosti s vedením předmětného řízení nad rámec její úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. srpna 2023

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu